

KONCERTNI GLASNIK ŠT. 11

SEZONA 1936/37

EMIL ADAMIČ

SPOMINSKI VEČER

V ponedeljek 4. januarja 1937
Velika filharmonična dvorana
Začetek točno ob 20. uri

Emil Adamič

* 25. decembra 1877. † 6. decembra 1936

Posmrtno pismo Emilu Adamiču

Najplodnejši in naš najbolj vsestranski skladatelj je omahnil v jutru 6. decembra 1936 v naročje smrti, da njega in njegovo delo ohrani sedanje in bodoče pokolenje kot bogato dediščino našega duha in naše zemlje.

Umril je, ne da bi do konca završil svoje življensko delo.

Emil Adamič je utisnil svoj obraz v svojo pesem. V tej pesmi živi razgibana sila, se trga vulkan emocij in v njej nežno trepeta v globino narodne duše prisluhnjena melodija. Prehodil je vso našo zemljo, ves Balkan in od vseh plemen presajal ljudske rože in ljudsko trnje v naša tla. Preromal je vso Evropo, a se vedno vračal nepovtorjen in bogatejši nazaj k svojim.

Bil je mojster Akorda, Vokala in Harmonije. Če je kedaj tajil ljubezen do Melodije, toliko bolj jo je znova priznal.

Njegova duša je bila občutljiva antena naših čuvstev.

Znal je biti pobožno ubran ali mistično religiozen, poznal je kot malokdo najnežnejše utripe otroških src, glasno se je porogal v groteski, ali se iskreno zamislil v mladostna leta. Završnil je objestno popevko in se rušil v obupni žalostinki.

Bil je vihar, ki podira in ogenj, ki žene tisočero rast.

Morda bo kdaj čas nadomestil njegov nevračunljivi bič, znabiti bo kdo drug vodil Ujmo in stal ob pultu pred sijočo mladino.

Toda Emil Adamič bo v globoko bodočnost svetil na naša mračna pota s soncem svoje Pesmi. Njegovo nemirno srce se je upokojilo. A kar je pelo, trpelo, ljubilo in žgalo v tem srcu — bo živelo. Bil je kot košato drevo, ki je vse v dalj zorelo in dajalo.

V teh sadovih so sokovi naše krvi in našega življenja. V njih je vesel pogum in vera v bodočnost.

Zato bo Emil Adamič naš, dokler bo naš rod svoj in dokler bo živela naša glasbena kultura!

Ivo P.

SPORED:

EMIL ADAMIČ:

V snegu.

Poje pevski zbor Glasbene Matice.

Spominu Emila Adamiča.

Govori prof. Marijan Lipovšek.

Mlad junak,
Smrt carja Samuela.

Poje zbor Glasb. Matice pod vodstvom ravn. Mirka Poliča.

Ni mi volja več na svetu živeti,

Sijaj sonce,

Vandrovc,

Uspavanka,

Vabilo na ples (*troglasni zbori a capella*),

Pastirci vi,

Sestrica (*s sopran-solo*),

Ciganska (*dvoglasni zbori s spremljevanjem klavirja*),

Uspavanka,

Vesela pesem (*samospeva Rezike Koritnikove s spremljevanjem klavirja*),

Pojo Trboveljski slavčki. Dirigent: Avgust Šuligoj.

Zdravica,

Serenada,

Završki fantje.

Poje Slovenski vokalni kvintet.

Noč je tožna,

Pri studencu.

Kot iz tihe, zabljene kapele,

Planinec.

Samospevi, poje ravnatelj Julij Betetto.

Tri duhovne pesmi,

Vragova nevesta,

Tički lepo pojo.

Poje Učiteljski pevski zbor »Emil Adamič« pod vodstvom dirigenta Milana Pertota.

Pri klavirju: dr. Danilo Švara.